

FŐVÁROSI ÜGYEK.

A százmillió kölcsön.

A pénzügyi bizottság ma tartott ülésén minden vita nélkül, egyhanguan elhatározta, hogy *száz milliós kölcsönt vesz föl* s ugyancsak egyhanguan *fogadta el a Credit Lyonnais* s a vele szövetkezett három francia banknak ajánlatát, a mely szerint a négy francia bank a város négy százalékot kamatozó kötvényeit 90.5625 árfolyamon veszi át. A mai határozattal eldőlt a kölcsön sorsa, mert nem valószínű, hogy a közgyűlés dezavualja a pénzügyi bizottságnak egyhangu határozatát.

A francia ajánlatnak legfontosabb haszna, hogy megtartja a négy százalékos tipust. Igaz, hogy a város így kevesebbet kap tőkében, mint kapott volna, ha ötödfél százalékot kamatozó kötvényt bocsát ki, de ezt a tőkeveszteséget ellensúlyozza az a kikötés, hogy törlesztés esetén nem köteles névértéken kisorsolni a kötvényeket, hanem a piacon névértéken alul visszavásárolhatja. Ha tehát kicsiny az árfolyam, olcsón jut a város a kötvényekhez, ha pedig a főváros vásárlása emeli az árfolyamot, saját papírosainak értékét emelte. Ezek az érvek vezették a bizottságot elhatározásában s ezekhez járult még az a haszon, hogy a főváros Európa egyik legnagyobb bankjának patronátusa alatt vonul be a párisi piacra s reménye lehet, hogy a jövőben mindenkor rendelkezésére áll a gazdag francia piac. A francia ajánlatnak ez a haszna a bizottság szerint megéri azt a 0.06 százalék különbséget, a mellyel a francia ajánlat drágább, mint a Magyar Bank ajánlata. A 0.06 százalék különbség is csak úgy keletkezett, hogy a párisi jegyzésnek pontosan meg nem állapítható költségénél, az ugynevezett *abonnement* költségeknél, a főváros a maximális díjakat számította. A mennyivel ezek a díjak a valóságban csökkenni fognak, annyival csökken ez a különbség is.

A pénzügyi bizottság valamennyi tagját tegnap értekezletre hívta meg a polgármester s az értekezleten terjesztették elő az összes részletes számításokat. A tegnapi értekezleten is megállapították, hogy a francia bankok ajánlata évi 3780 koronával kedvezőbb, mint a szövetkezett budapesti pénzügyintézetek ajánlata, de a maximális *abonnement*-díjakat számítva, évi 22.922 koronával drágább, mint a Magyar Bank ajánlata. Ezt az összeget a valóságos díjak kisebb összege csökkenteni fogja.

A bizottsági tagok körében nagy a lelkesedés, hogy elfogadható francia kölcsönt kaptak s a főváros előtt megnyithatják a francia piacot, noha elismerték, hogy a francia ajánlat azt bizonyítja, hogy a hazai pénzügyintézetek ajánlata megfelelt a mai pénzügyi viszonyoknak.

A pénzügyi bizottság mai ülésén *Vaszilievits* János alpolgármester a tárgyalás előtt az inkompatibilitás kérdését vetette föl, s a fővárosi törvényre hivatkozva kijelentette, hogy az érdekelt pénzügyintézetek igazgatóságának s felügyelő bizottságának tagjai és részvényesei sem a tanácskozásban, sem a szavazásban részt nem vehetnek. *Feleki* Béla azt vitatta, hogy nem lehet megállapítani az érdekeltséget, ha az illető bizottsági tag az ellen az intézet ellen szavaz, a mellynél érdekelve van. *Springer* Ferenc szerint nem lehet megkülönböztetést tenni az állásfoglalás szerint s az érdekeltek sem pro, sem kontra nem szavazhatnak. Ezt az álláspontot képviselte *Vázsonyi* Vilmos is, a ki erősen elítélte a bankoknak azt az eljárását, hogy érdekkörükbe vonták az összes budapesti bankokat és ezzel a város tanácskozásaiból egyszerűen kivonták a szakértőket.

Végül valamennyien megnyugodtak abban, hogy az inkompatibilitást szigorúan értelmezik, s *Bódy* Tivadar tanácsos ismertette az ajánlatokat. Elmondotta, hogy három ajánlat van.

Az első ajánlatot a szövetkezett pénzügyintézetek tették. A szövetkezet tagjai a Magyar Általános Hitelbank, a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank, a Pesti Hazai Első Takarékpénztár, a Magyar Leszámitoló és Pénzváltó bank, a Magyar Jelzálog Hitelbank, a Hazai Bank, a Magyar Agrár- és Járadék Bank, az Egyesült Budapesti Fővárosi Takarékpénztár, a Magyar Országos Középponti Takarékpénztár, a Magyar Általános Takarékpénztár, a Budapesti Takarékpénztár és Országos Zálogkölcsön intézet, a Belvárosi

Takarékpénztár, az Első Magyar Iparbank, a Merkur váltó üzlet, az Angol-Osztrák Bank és a Wiener Bankverein. A bankok négy és fél százalékos kötvényért 95 és feles árfolyamot ígértek. Ha $97\frac{1}{4}$ árfolyamnál jobban tudják értékesíteni, a többlet felét a főváros kapja. A kölcsönt hat évig föl nem mondhatja a város s így nem is konvertálhatja és sorsolás útján kell törlesztenie. 1912 március végeig a főváros újabb kötvényeket nem bocsáthat piacra.

A második ajánlatot a Magyar Bank és Kereskedelmi Részvénytársaság, a National Bank für Deutschland és a Schweizerischer Bankverein tették. Ők 96 és feles árfolyamon hajlandók átvenni az ötödfél százalékos kötvényt, de a kötvényeket arany értékben kívánják. A kölcsönt hat éven belül nem lehet fölmondani s a főváros a törlesztésre szükséges kötvényt névértéken alul a piacon is vásárolhatja. A szelvény beváltásához szükséges arany beszerzését a közép árfolyamon díjtalanul vállalja. A főváros 1911. végéig nem köthet más kölcsönt.

A harmadik ajánlatot a Credit Lyonnais, a Banque de Paris et des Pays-Bas, a Le Comptoir National d'escompte és a Société General tette. A franciák száz milliót adnak s a négy százalékos kötvényeket 90.5625 árfolyamon veszik át. A kötvényeket arany értékben kell kiállítani s az ajánlattevők saját költségükön jegyeztetik a párisi tőzsdén. A kölcsönt tíz évig fölmondani nem lehet s 1912 végéig újabb kötvényeket nem bocsáthat ki a város. A törlesztésre szükséges kötvényeket a főváros névértéken alul a piacon is vásárolhatja. Kijelentik, hogy a londoni tőzsdén kibocsátott kötvényeket is vásárolni és gondozni fogják, hogy árfolyamukat megjavítsák. Bódy tanácsos ismertette azután, hogy a francia piacon micsoda illetékek és adók terhelik a kötvényeket s megállapította, hogy ezeknek maximális költsége 0.19 százalék.

Egyenlő 4 százalékos alapon összehasonlítva a szövetkezett pénzügyintézetek ajánlatának árfolyama 87.84, a franciáké a maximális költségek beszámításával 87.85, a Magyar Bank ajánlata 88.76. Az ajánlatok szerint a kamat a szövetkezett bankoknál 4.80, a Magyar Banknál 4.73, a franciáknál 4.60, a díjakkal együtt 4.79. Pénzben kifejezve a francia ajánlat 3780 koronával olcsóbb, mint a szövetkezett bankoké és a maximális díjakat számítva, 22.922 koronával drágább, mint a Magyar Bank ajánlata.

Bódy Tivadar tanácsos ezek alapján az ügyosztály nevében a francia ajánlat elfogadását javasolta, mert a fővárosnak nagy hasznot jelent a világpiacon való bevonulása, hogy megtarthatja négy százalékos papirosát, a négy százalékos kötvények árfolyamára a visszavásárlás révén közvetlen befolyást gyakorolhat, a 22.922 korona különbözet pedig maximális összeg, a mely a valóságban sokkal kisebb lesz, esetleg egészen elenyészik.

— Elfogadjuk az ajánlatot — kiáltották a bizottsági tagok és senki sem kívánt Bódy Tivadar tanácsos kimerítő és értelmes előadásához magyarázatot fűzni. Az alpolgármester ki is mondotta a határozatot, hogy a bizottság a francia ajánlatot egyhanguan elfogadja. A bizottság azután Hajós Zsigmond indítványára egyhangu lelkesedéssel és zajos éljenzéssel szavazott köszönetet Bárczy István polgármesternek és Bódy Tivadar tanácsosnak a kölcsöntárgyalások nehéz és sikeres vezetéseért.